

РЕШЕНИЕ

№ 7014

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7939** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД“АА“) – С., срещу Решение от 21.06.2021г. на СРС, НО, 134-ти с-в, постановено по НАХД № 15631/2020г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 42-0002399/13.09.2018г., издадено от Началник на ОО ”АА” – С., с което на основание чл.178а, ал.7, т.1, пр.1 Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 43, ал.1, т.1, б.“б“ от Наредба № Н-32/16.12.2011г. на МТИТС (наричана по-долу Наредбата), вр. чл.31, ал. 1 от с.з., вр. Приложение № 5, част II, раздел I, т.1, т.2, б.“б” от с.з. на А. Г. Р., ЕГН [ЕГН], в качеството му на председател на комисия от технически специалисти, е наложено административно наказание “глоба” в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

С касационната жалба се оспорва съдебното решение като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Релевират се доводи, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство, изразяващи се в нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 3 ЗАНН относно осигуряване на двама свидетели при съставяне на акта, както и такива -свързани с изискванията на чл. 42, т.

3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН към формата на АУАН и НП. Моли да бъде отменено решението на СРС и вместо него да бъде постановено друго, потвърждаващо НП. Оспорва се решението и в частта за разноските, като се излагат аргументи, че делото не е с фактическа и правна сложност и следва присъденото адвокатско възнаграждение в полза на ответника по делото да бъде намалено до установения в Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум.

В съдебно заседание –касаторът не се представлява.

Ответната страна – не се явява и не изпраща представител, Изразява становище за неоснователност на касационната жалба с аргументи, подробно изложени в писмен отговор.

Представителят на СРС счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Обжалваното решение е постановено по реда на чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК, във връзка с Решение от 16.11.2020г. по КХАХД № 6969/2020г. на Административен съд София-град, с което е отменено Решение от 13.04.2020 г. на СРС, НО, 17-ти с-в по НАХД № 7940/2019г.

За да отмени НП, СРС, без да разглежда материалната законосъобразност на същото, е приел, че макар да е издадено от компетентен орган, са допуснати съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство, изразяващи се в съставяне на АУАН в присъствието на само един свидетел, липса на дата и място на извършване на нарушението в съдържанието му, както и съществено противоречие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Районният съд е направил изложените правни изводи, след като е установил фактите по делото, а именно:

В качеството си на председател на комисия в пункт за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС, стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място], [улица], притежаващ разрешение № 1362, валидно до 13.02.2019г., на 25.07.2018г., в 19:14 часа за периодичен преглед било представено МПС, марка „БМВ 520”, с рег. [рег.номер на МПС] , за което бил издаден Протокол от извършен ПППТИ на ППС със същия рег. номер, подписан и подпечатан от Р., в качеството му на председател на комисията, с обективизирано заключение, че ППС се допуска да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване.

На 09.08.2018г. с писмо изх. № СФД18-ДИ05-205/1/09.08.2018г. Столична община уведомила Началника на ОО”АА” – С., че след извършена проверка е установено, че по отношение на МПС с рег. [рег.номер на МПС] няма данни за заплатен пътен данък.

На 14.08.2018г., около 14:20 часа Л. М. –на длъжност инспектор в ОО”АА”- С., извършил проверка в информационната система и констатирал, че въпреки липсата на заплатен пътен данък за МПС, с рег. [рег.номер на МПС] , същото е преминало

ППТИ на ППС на 25.07.2018г., за което има издаден протокол. С оглед на това направил констатация, че в качеството си на председател на комисията ответникът А. Р. е допуснал нарушение на чл. 43, ал.1, т.1, б.“б“, вр. с Методиката за ППТИ на ППС, Приложение №5 към чл. 31, ал.1, част 2, раздел 1, т. 2, б.“б” от Наредба №Н-32/16.12.2011г. на МТИТС, за което в присъствието на Р. и един свидетел съставил АУАН за нарушение с посочената правна квалификация и словесно описание на деянието. Актът бил връчен на Р. на същата дата, който го подписал и вписал, че ще представи допълнително възражения. В срок по чл. 44 от ЗАНН не били направени такива.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено НП № 42-0002399/13.09.2018г. от Началник на ОО“АА” – С., като административно-наказващият орган възприел изцяло фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение, както и правната квалификация на нарушението по чл. 43, ал.1, т.1, б.“б“ от Наредба №Н-32/16.12.2011г. на МТИТС, вр. чл.31, ал. 1 от с.з., вр. Приложение №5, част II, раздел I, т.1, т.2, б.“б” от с.з., при което на основание чл.178а, ал.7, т.1, пр.1 ЗДвП е наложил на Р. административно наказание “глоба” в размер на 1500 лева.

Решението на СРС настоящият касационен състав намира за правилно като резултат, но поради различни от изложените в него основания.

На първо място, СЪДЪТ намира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи /съгласно представени заповед № РД-08-949/15.05.2015г. на министъра на ТИТС и длъжностна характеристика на главен инспектор в ИА „АА“ – ОО „АА“/, като същите са издадени в предвидената от закона форма и притежават всички законоустановени реквизити по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, включително дата и място на извършване на нарушението. В двата документа изрично е посочено, че на 25.07.2018г. Р. не е изпълнил задълженията си по контрол като председател на комисията да установи несъответствията в изискванията за ППС да няма неплатен данък, да ги отрази в протокола и да преустанови прегледа на автомобила, което довело до извършване на технически преглед за ППС, за което не е платен данък. Поради изложеното не се споделят мотивите на районния съд, че липсват съществени реквизити от съдържанието на НП.

На следващо място, не са допуснати процесуални нарушения при съставяне на АУАН, касателно присъствието на двама свидетели. В настоящия случай установяването на нарушението е станало въз основа на документална проверка, след като същото е извършено, поради което не е било необходимо и целесъобразно да се обезпечи присъствието на свидетели на нарушението, като изискването за подсигуряване на преписката с доказателства е спазено със съставянето му в присъствието на нарушителя и един свидетел на съставянето на акта. Съгласно чл. 40, ал. 3 ЗАНН „при липса на свидетели, присъствували при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него“. Действително АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, който не е присъствал при извършване на нарушението, но изложеното не е съществено процесуално нарушение. В тази насока има непротиворечива съдебна практика. Видно от чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН

изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. Видно от съставения акт, в настоящия случай това обстоятелството е вписано в него, чрез подчертаване в бланковия формуляр на акта. Актосъставителят и свидетелят са се подписали под акта съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Освен това чл. 40, ал. 4 от същия закон предвижда и принципното изключение АУАН да се състави и в отсъствието на свидетели.

Наред с изложеното не е налице противоречие между словесното и цифровото описание на нарушението. Същото е квалифицирано по чл. 43, ал.1, т.1, б.“б“ от Наредба №Н-32/16.12.2011г. на МТИТС, вр. чл.31, ал. 1 от с.н.а, вр. Приложение №5, част II, раздел I, т.1, т.2, б.“б” от с.н.а. Съгласно чл. 43, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Наредбата /в редакцията след изменението с ДВ бр. 38/2018г., в сила от 20.05.2018г./ „при извършването на периодичните прегледи на ППС председателят на комисията ... следи за качествено и пълнообемно провеждане на периодични прегледи на ППС, като ... не допуска извършването на периодичен преглед на ППС в нарушение на изискванията за извършване на периодични прегледи, определени в наредбата“. Тази разпоредба е бланкетна, като нейното съдържание следва да се попълни с конкретните задължения на председателите на комисии за обезпечаване на това изискване. С оглед на това в чл. 31, ал. 1 от Наредбата /в редакцията му към момента на нарушението след изм. с ДВ бр. 38/2018 г./ е предвидено, че „периодичните прегледи на ППС обхващат комплектността и изправността на агрегатите, уредбите и механизмите, които имат връзка с безопасността на движението, отделянето на отработилите газове, нивото на шума и изправността на шумозаглушителните им устройства и се извършват при спазване на методиката по приложение № 5.“ Този текст препраща към детайлната уредба на Приложение № 5 към Наредбата, като съгласно цитираната в НП разпоредба на част II, раздел I, т. 1 и т. 2, б. „б“ от Наредба № Н-32/16.12.2011 г., при периодичен преглед за проверка на техническата изправност на ППС се представят изброените документи по чл. 30 от Наредбата, като прегледът се извършва, ако те са представени. Разпоредбата задължава председателя на комисията преди началото на прегледа да ги провери. Наред с това, след започване на прегледа проверява резултатите от автоматичната проверка в информационната система по чл. 11, ал. 3 за наличието на платени: а) задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и задължителна застраховка "Злополука" на пътниците - когато такава се изисква; б) данък върху превозното средство. В ал. 3 от същата разпоредба е конкретизирано, че, „когато при автоматичната проверка не се получи потвърждение, че не се дължи данък върху превозното средство и/или задължителна застраховка (когато има достъп до базата данни за автомобилните застраховки), председателят на комисията отразява несъответствията в протокола (приложения № 9, 10, 11 или 15) и не извършва периодичния преглед на ППС“. Така описаното в посочените в НП нарушени разпоредби напълно съвпада със словесното описание на извършеното от Р. изпълнително деяние.

При тази приложима нормативна уредба по същество СЪДЪТ дължи произнасяне на основание чл. 227, ал. 1 АПК, вр. с чл. 22, ал. 2, т. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, при което намира, че не е безспорно доказано извършването на вмененото на Р. нарушение. Съгласно представеното по делото писмо изх. № СФД18-ДИ05-205/1/09.08.18г. на Столична община относно информация за платен местен данък върху МПС, за ППС с рег. № 7633 ТХ е посочено, че „няма данни“, като

за други ППС в писмото е посочено изрично „не е платено“. Тоест, в случая отговорът от Столична община не е категоричен относно това има ли неплатено задължение за данък за този автомобил, още по-малко към датата на извършване на техническия преглед. Обстоятелството, че към 09.08.18г. няма данни не е релевантно, предвид това че тази дата е последваща спрямо момента на извършване на нарушението и не е елемент от обективната страна на нарушението. Наред с това в самия протокол за извършен технически преглед е вписано, че няма данни за задължения към 25.07.2018г., 19:16:13 ч. В този смисъл са и дадените от свидетеля М. сведения относно информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на ППС по чл. 11 от Наредбата. Същият обяснява, че тя е синхронизирана с регистъра на данъчните служби към съответната община и се проверява автоматично в реално време. Самият свидетел /и актосъставител/ е заявил категорично, че „в случай, че се получи отговор за незаплатени данъци, системата не допуска продължаване на прегледа“. Пояснява, че имало случаи, при които е сканиран документ за платен данък и така се осигурява достъп до системата, като било възможно този документ да представлява и празен лист. Имало възможност и да се впише умишлено грешно ЕГН на собственика, за да се достигне до съвпадение с ЕГН, за което е платен данъкът. За конкретния случай не е убедителен относно това -какво се е случило в действителност и въобще извършена ли е някаква манипулация на системата, като заявява, че председателят е сканирал друг документ – „така предполагам, че е станало“. Така възпроизведените свидетелски показания СЪДЪТ не кредитира, тъй като противоречат на останалия доказателствен материал, а освен това свидетелят не е очевидец на нарушението и не дава ясен и категоричен отговор как е осъществено същото, след като системата не позволява извършване на технически преглед при наличие на неплатени данъчни задължения. В случая не е представен въпросният сканиран документ, който е позволил съгласно предположенията на актосъставителя достъп до системата, като същият би следвало да се съхранява в системата, както сочи и М.. След като не е доказано наличието на такъв сканиран и прикачен документ, то недоказано остава обвинението, че е манипулирана системата, така че да бъде извършен технически преглед на процесното МПС при наличие на неплатен данък. Следователно, недоказан е останал фактът на неплатени данъчни задължения за процесното МПС. Обвинението в извършването на административно-наказателно нарушение следва да бъде безспорно доказано, както от обективна, така и от субективна страна, каквото надлежно доказване в случая не е осъществено от административно-наказващия орган, нито при попълване на преписката с доказателства, нито в хода на четирите съдебни производства по обжалването на НП пред две инстанции.

Поради изложеното НП е незаконосъобразно и необосновано, поради което, като го е отменил, СРС е постановил правилен като резултат съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

По разноските:

При предходното разглеждане на делото СРС е присъдил в полза на ответника Р. сумата от 1200 лв. за адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции съгласно представен списък и договор за правна защита и съдействие. С оглед направеното възражение за прекомерност на същото, настоящият състав намира, че то е неоснователно предвид нормата на чл. 78, ал. 5 от ГПК, съгласно която „ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно

действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата“. В настоящия случай касаторът по настоящото дело не е направил своевременно искане за редуциране размера на следващото се на другата страна адвокатско възнаграждение в съдебното заседание, в което е заявена претенцията и нейния размер, нито след това - съгласно чл. 143, ал. 3 и чл. 144 ГПК, вр. с чл. 228, вр. чл. 144 АПК, поради което правото му да възрази срещу размера на същото е преклудирано.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.06.2021г. на СРС, НО, 134-ти с-в, постановено по НАХД № 15631/2020г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: